

عنوان مقاله:

بحث گروهی، رویکردی فعال در یاددهی و یادگیری

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی آموزش و پرورش با رویکرد مدارس هوشمند، معلمان خلاق و دانش آموزان متفکر در افق ۱۴۰۴ (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

توران دست باز - آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش شهرستان سنندج

شیدا حسین پناهی - کارشناسی رشته آموزش ابتدایی، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش سنندج

شافع دوستی - کارشناسی رشته فیزیک، آموزگار ابتدایی، آموزش و پرورش سنندج

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی روش تدریس بحث گروهی به عنوان یکی از روش های تدریس فعال در یاددهی و یادگیری انجام شد. این پژوهش از نوع پژوهش های کاربردی و شیوه بررسی آن نیز توصیفی- تحلیلی می باشد. همچنین از شیوه مطالعه منابع کتابخانه ای برای جمع آوری اطلاعات و داده های پژوهش، استفاده شده است. بحث گروهی گفتگویی است سنجیده و منظم درباره موضوعی خاص که مورد علاقه مشترک شرکت کنندگان در بحث است. در این روش، معمولاً معلم موضوع یا مساله خاصی را مطرح می کند و شاگردان درباره آن به مطالعه، اندیشه، بحث و اظهار نظر می پردازند و نتیجه می گیرند؛ بنابراین برخلاف روش های تدریس سنتی شاگردان در فعالیتهای آموزشی فعالانه شرکت می کنند و مسئولیت یادگیری را به عهده می گیرند. آنان در ضمن مباحثه، از اندیشه و نگرشهای خود با ذکر دلایل متکی بر حقایق، مفاهیم و اصول علمی دفاع می کنند. روش بحث گروهی روشی است که به شاگردان فرصت می دهد تا نظرها، عقاید و تجربیات خود را با دیگران در میان بگذارند و اندیشه های خود را با دلایل مستند بیان کنند. درگیری دانش آموز با مطالب آموزشی، سبب تقویت حس کنجکاوی و رغبت بیشتر او به ادامه بحث و بررسی دقیق تر موضوع درسی می شود. در روش بحث گروهی به دلیل انگیزش درونی فراگیران، کسب دانش و یادگیری مطالب، پاداش به حساب می آید و فراگیر را برای یادگیری مطالب تازه تحریک می نماید. نتایج نشان می دهد که بحث گروهی در گروههای کوچک، اگر به درستی سازمان دهی شود، نتایج بهتری از روشهای تدریس سنتی به بار می آورد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، روش تدریس، بحث گروهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2053417>

